

με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1991⁽²⁾, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. L. Murray, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, P. J. G. Karstyn (εισηγητή), G. Hirsch, H. Ragnemalm και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 1996 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 137 της 3. 6. 1995.

(²) ΕΕ αριθ. L 352 της 31. 12. 1994, σ. 82.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 5ης Δεκεμβρίου 1996

στην υπόθεση C-85/95 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): John Reisdorf κατά Finanzamt Köln-West⁽¹⁾

[Φόρος προστιθεμένης αξίας — Ερμηνεία του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο α) της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ — Έκπτωση του προκαταβληθέντος φόρου — Υποχρέωση του υποκειμένου στο φόρο — Κατοχή τιμολογίου]

(97/C 40/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-85/95, με αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ John Reisdorf και Finanzamt Köln-West, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο α) της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽²⁾, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet και P. Jann, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 1996 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 22 παράγραφος 3 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, επιτρέπουν στα κράτη μέλη να θεωρούν ως «τιμολόγιο» όχι μόνον το πρωτότυπο, αλλά και κάθε άλλο επέχον θέση τιμολογίου έγγραφο το οποίο πληροί τα καθορισθέντα από τα κράτη μέλη κριτήρια,

και τους παρέχουν την εξουσία να απαιτούν την προσκόμιση του πρωτοτύπου του τιμολογίου προς δικαιολόγηση του δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου, καθώς και την εξουσία να δέχονται, όταν ο υποκείμενος στο φόρο δεν κατέχει πλέον το πρωτότυπο του τιμολογίου, άλλα στοιχεία αποδεικνύοντα ότι πράγματι έλαβε χώρα η συναλλαγή που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως εκπτώσεως του φόρου.

(¹) ΕΕ αριθ. C 137 της 3. 6. 1995.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 1996

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-267/95 και C-268/95 (αιτήσεις του High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Merck & Co. Inc. κ.λπ. κατά Primecrown Ltd κ.λπ. και Beecham Group plc κατά Europharm of Worthing Ltd⁽¹⁾

(Πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας — Ερμηνεία των άρθρων 47 και 209 — Τέλος της μεταβατικής περιόδου — Άρθρα 30 και 36 της συνθήκης ΕΚ — Παράλληλες εισαγωγές φαρμακευτικών προϊόντων για τα οποία δεν υφίσταται δυνατότητα αποκτήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας)

(97/C 40/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-267/95 και C-268/95, με αντικείμενο αιτήσεις του High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd, Merck Sharp & Dohme International Services BV και Primecrown Ltd, Ketan Himatlal Mehta, Bharat Himatlal Mehta, Necessity Supplies Ltd, και μεταξύ Beecham Group plc και Europharm of Worthing Ltd, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 47 και 209 της πράξης προσχώρησης του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των συνθηκών⁽²⁾, καθώς και των άρθρων 30 και 36 της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. L. Murray και L. Sevón, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, C. Gulmann (εισηγητή), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 1996 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Οι προβλεπόμενες στα άρθρα 47 και 209 της πράξης προσχώρησης του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των συνθηκών μεταβατικές περίοδοι έληξαν, για το Βασίλειο της Ισπανίας, στις 6 Οκτωβρίου 1995 και, για την Πορτογαλική Δημοκρατία, στις 31 Δεκεμβρίου 1994.